

İçerimde

– Hacer Özata · 22 Mayıs 2026

En yakınımından bile, sakladığım gerçekler
Katran karası gibi, duruyor içerimde
Bilmiyorum ne zaman, bırakıp da gidecekler?
Yığmak yığmak toplandı, duruyor içerimde

Harmanda yele versem, savrulup da gider mi?
Seven sevdiği cana, vefasızlık eder mi?
Yaşanan bu olaylar, bilmem yoksa kader mi?
Kaset gibi her şeyi, sarıyor içerimde

Feryat eder yüreğim, kimseler duymasa da
Yaptığın haksızlıklar, gönlüme uymasa da
Hayalinle oturdum, kimsesiz boş masada
Aşkınla açan güller, kuruyor içerimde

Sille yedim bendime, nazlı yarin elinden
Urgan yapar bağlarım, saçlarımın telinden
Haberin var mı senin, gözlerimin selinden
Sana duyduğum sevgi, eriyor içerimde

Sana kurban eyledim, en güzel yaşımı
Gülemiyorum artık, çattım Hilal kaşımı
Tuttum iki elimle, akılsız bu başımı
Zurnalar ve davullar, vuruyor içerimde

Boşuna geçirmişim, seninle her günümü
Yaşandı bitti diye, unutamam dünümü
Geziyorum azade, kaybettim ben yönümü
Şaşkın yüreğim bir yol, arıyor içerimde

Çaresiz kaldı gönlüm, empati uygulamam
Arap saçına döndü, hislerim duygularım
Elbet bir gün bitecek, tasam ve kaygılarım
Sevgi ile nefreti, karıyor içerimde